

47. møde.

Tirsdag den 13. januar 1953 kl. 14.

Statsministeren (*Erik Eriksen*): Fra Hans Majestæt Kongen har jeg modtaget følgende reskript:

Vi give Dig herved tilkende, at Vi ville have Dig overdraget i Vort navn at bringe rigsdagen budskabet om, at Vor højtelskede, kære moder, Hendes Majestæt Dronning Alexandrine, søndag den 28. december kl. 7⁰⁰ stille og fredeligt er sovet hen.

Vi bringe dette budskab i fuld forvisning om rigsdagens deltagelse i Vor og Vore slægtninges tunge sorg.

Befalende Dig Gud.

Givet i Vort palæ på Amalienborg, den 28. december 1952.

Frederik R.

Til

Vor statsminister.

Idet jeg overbringer rigsdagen dette budskab, sker det i forvisningen om, at vi alle deltager med landets konge og tronfølger i sorgen over deres moders bortgang.

Formanden: Da meddelelsen om dronning Alexandrines død blev spredt ud over landet, fremkaldte den sorg i alle kredse, og sorgen sendte en bølge af sympati mod det danske kongehus, der havde lidt det smertelige tab.

Sorgen var også præget af den følelse af taknemlighed, der gennem årene var vokset frem i det danske folk sammen med erkendelsen af den uselviske gerning, som dronningen øvede både i sin høje stilling og på de mange andre områder, hvor hendes virketrang og menneskelighed gav hende et vidtstrakt arbejdsfelt.